

Daniels bok – nummer trettioåtta

Avtäckandet av juvelerna: William Millers profetiska dröm och sanningens återupprättelse

Jeff Pippenger
2024-01-02

I Millers dröm sändes honom ett skrin av en osedd hand. I drömmen leddes han att förstå skrinets mått såsom ”sex i kvadrat” gånger ”tio tum”. Tio multiplicerat med sex i kvadrat blir tre hundra sextio, vilket representerar dagarna i ett profetiskt år. Miller fick ett skrin som innehöll det budskap han skulle förkunna, och det budskap han skulle förkunna grundade sig på principen att en dag i Bibelns profetia representerar ett år. Skrinet var Bibeln, och för Miller skulle Bibeln betraktas i dimensionen av Bibelns profetias ”dag-för-ett-år”-princip.

”Förbundet med Guds ord finns en nyckel som öppnar det dyrbara skrinet till vår tillfredsställelse och glädje. Jag känner tacksamhet för varje ljusstråle. I framtiden kommer erfarenheter som nu är mycket gåtfulla för oss att bli förklarade. Vissa erfarenheter kanske vi aldrig fullt ut kommer att förstå, förrän detta dödliga har iklätt sig odödlighet.” Manuscript Releases, volym 17, 261.

Det fanns en ”nyckel” fäst vid skrinet i Millers dröm, vilken representerade den metod som Miller leddes att använda.

”De som är engagerade i att förkunna den tredje ängelns budskap rannsakar Skrifterna enligt samma plan som fader Miller antog. I den lilla boken med titeln Views of the Prophecies and Prophetic Chronology ger fader Miller följande enkla men förståndiga och viktiga regler för bibelstudium och bibeltolkning:—

”[Regler ett till fem citerade.]”

”Det ovanstående är en del av dessa regler; och i vårt studium av Bibeln gör vi alla väl i att ge akt på de principer som där har framställts.” Review and Herald, 25 november 1884.

När Miller öppnade kistan fann han ”alla slag och storlekar av juveler, diamanter, ädelstenar samt guld- och silvermynt av varje mått och värde, vackert ordnade på sina särskilda platser i kistan; och så ordnade återkastade de ett ljus och ett härlighetsskimmer som endast solen kunde mäta sig med.” Miller upptäckte de sanningarnas juveler som utgör adventismens grundläggande sanningar. De sanningar han fann var ”ordnade” i fullkomlig ordning och återkastade solens ljus.

Miller lade därefter fram sanningarna ”på ett bord mitt i rummet” och kallade alla att ”komma och se”. ”Kom och se” är en symbol hämtad från öppnandet av sigillen i Uppenbarelseboken, och Miller representerar de visa som förstår Daniels budskap, vilket blev avförseglat år 1798. De sanningar som Miller lade fram på bordet var de avförseglade sanningarna från Daniels bok, vilka hade blivit avförseglade av Lejonet av Juda stam, och de skulle pröva den generation som levde när de blev avförseglade. Av denna anledning ropade de fyra varelserna i Uppenbarelseboken, som är

förknippade med de fyra första sigillen, tillsammans med Miller till den generationen att ”komma och se”.

Och jag såg när Lammet bröt ett av sigillen, och jag hörde liksom dånet av åska en av de fyra varelserna säga: Kom och se. Och jag såg, och se: en vit häst, och han som satt på den hade en båge; och en krona gavs åt honom, och han drog ut segrande och för att segra. Och när han bröt det andra sigillet, hörde jag den andra varelsen säga: Kom och se. Och en annan häst drog ut, en eldröd; och åt honom som satt på den gavs makt att ta friden från jorden, så att de skulle döda varandra; och ett stort svärd gavs åt honom. Och när han bröt det tredje sigillet, hörde jag den tredje varelsen säga: Kom och se. Och jag såg, och se: en svart häst, och han som satt på den hade en våg i sin hand. Och jag hörde en röst mitt ibland de fyra varelserna säga: Ett mått vete för en denar och tre mått korn för en denar; och oljan och vinet skall du inte skada. Och när han bröt det fjärde sigillet, hörde jag rösten av den fjärde varelsen säga: Kom och se. Och jag såg, och se: en gulblek häst, och hans namn som satt på den var Döden, och dödsriket följde honom. Och makt gavs åt dem över fjärdedelen av jorden, att döda med svärd och med hunger och med död och genom jordens vilda djur. Uppenbarelseboken 6:1–8.

Det var Kristus, framställd som Lejonet av Juda stam, som bröt sigillen på boken med de sju sigillen i Uppenbarelseboken, och det var Lejonet av Juda stam som öppnade de juveler som Miller lade på bordet och därefter förkunnade för alla att ”komma och se”.

De sanningar han upptäckte illustrerades på ett åskådligt sätt på 1843 års pionjärdiagram, vilket syster White sade var lett av Herrens hand, vilken var samma osynliga hand som hade fört kistan full av juveler till Miller. De tre hundra diagram som framställdes år 1842 var en uppfyllelse av Habackuks befallning att skriva upp synen och göra den tydlig på tavlor. Millers bord i mitten av hans rum representerade de tre hundra diagrammen (tavlorna) som de milleritiska budbärarna förde ut till världen år 1842 och 1843. Detta diagram, tillsammans med 1850 års pionjärdiagram, var ”tavlorna” i Habakkuk kapitel två.

”Det var det samstämmiga vittnesbördet från föreläsare och tidningar inom den andra adventen, när de stod på ’den ursprungliga tron’, att utgivningen av kartan var en uppfyllelse av Habakkuk 2:2, 3. Om kartan var ett ämne för profetia (och de som förnekar detta överger den ursprungliga tron), då följer därav att 457 f.Kr. var det år från vilket de 2300 dagarna skulle räknas. Det var nödvändigt att 1843 blev den första offentliggjorda tiden, för att ’synen’ skulle ’dröja’, eller att det skulle finnas en dröjsmålstid, under vilken jungfruskaran skulle slumra och somna in i den stora tidsfrågan, just innan de skulle väckas genom midnattsropet.” James White, Second Advent Review and Sabbath Herald, Volym 1, Nummer 2.

De människor som började gensvara på budskapet (juveler), vilket därefter framställdes på Habackuks tavla, var till en början få, men genom bekräftelsen av dag-för-ett-år-principen den 11 augusti 1840 ”ökade folket till en skara”.

”På den tidpunkt som hade angivits godtog Turkiet genom sina ambassadörer de allierade makternas i Europa beskydd och ställde sig därmed under de kristna nationernas kontroll. Händelsen uppfyllde förutsägelsen exakt. När detta blev känt övertygades skaror om riktigheten i de principer för profetisk uttolkning som Miller och hans medarbetare hade

antagit, och adventrörelsen fick en underbar drivkraft. Lärda och ansedda män förenade sig med Miller, både i att predika och i att publicera hans uppfattningar, och från 1840 till 1844 utbredde sig verket snabbt.” The Great Controversy, 334, 335.

Därefter började folkhopen att oroas juvelerna. Vid den punkten kommer Miller att identifiera juvelernas kringsspridning. Ordet ”skingra” är en av de främsta symbolerna för Tredje Mosebokens tjugosjätte kapitel ”sju tider”, och Miller använder någon form av ordet ”skingra” tio gånger i framställningen av sin dröm. ”Tio” är symbolen för en prövning och utmärker den rätta förståelsen av den symboliska innebörden i Millers ”kringspridda” juveler som ett profetiskt prov för dem över vilka världens ände har kommit.

Förkastandet av juvelen ”de sju tiderna” var den första juvel som lades åt sidan av det laodiceiska adventistväsendet, när de år 1863 misslyckades med Moses prov om ”skingringen”, vilket hade framställts av Elia (Miller). Från den tidpunkten skulle juvelerna i allt högre grad skingras, blandas med förfälskningar och till sist helt övertäckas. Övertäckandet av de dyrbara juvelerna skulle slutligen nå en punkt där skrinet (Bibeln) skulle förstöras.

I Millers dröm finns en tydlig åtskillnad mellan de första ”sju gånger” då ordet ”sprida” används av Miller och de sista tre gånger då han använder ordet. Efter att han har nämnt ”sprida” ”sju gånger” ”blev han helt modfälld och nedslagen och satte sig ned och grät.”

Innan Kristus, framställd såsom Lejonet av Juda stam, började sitt verk med att bryta sigillerna på boken som var förseglad med sju sigill i Uppenbarelseboken, grät Johannes. Både Johannes och Miller grät när de förstod att klenoden (Guds Ord) hade blivit begravd under förfälskade juveler.

Och jag såg i hans högra hand, som satt på tronen, en bokrulle, skriven invändigt och på baksidan, förseglad med sju sigill. Och jag såg en stark ängel som utropade med hög röst: Vem är värdig att öppna bokrullen och bryta dess sigill? Och ingen i himlen, inte heller på jorden eller under jorden, kunde öppna bokrullen, ej heller se däri. Och jag grät bittert, eftersom ingen befanns värdig att öppna och läsa bokrullen, ej heller att se däri. Och en av de äldste sade till mig: Gråt inte. Se, Lejonet av Juda stam, Davids rotskott, har segrat, så att han kan öppna bokrullen och bryta dess sju sigill. Uppenbarelseboken 5:1–5.

När det alltmer stegrade förkastandet av de juveler som Miller upptäckte och frambar för världen nådde den punkt då Bibeln (skrinet) förstördes, då grät Miller.

”Därefter såg jag att de bland de äkta juvelerna och mynten hade strött ut en otalig mängd oäkta juveler och falska mynt. Jag blev djupt upprörd över deras skamliga uppförande och otacksamhet och tillrättavisade och förebrädde dem för detta; men ju mer jag tillrättavisade dem, desto mer spred de de oäkta juvelerna och de falska mynten bland de äkta.

”Då blev jag förbittrad i min kroppsliga själ och började använda fysisk kraft för att driva ut dem ur rummet; men medan jag drev ut en, trädde tre andra in och förde med sig smuts och spån och sand och allehanda skräp, till dess att de täckte var och en av de äkta juvelerna, diamanterna och mynten, så att allt detta doldes för blicken. De slet också min kista i stycken och spred den bland skräpet. Jag tänkte att ingen människa tog notis om min sorg eller min

vrede. Jag blev helt modfälld och nedslagen och satte mig ned och grät.”

Vid denna punkt i hans dröm har ordet ”förskingra” använts ”sju gånger”. De tre sista förekomsterna är åtskilda från de första sju och sätter därmed en profetisk signatur på de sju försakingringarna såsom en symbol för de ”sju tiderna” i Tredje Moseboken 26. Millers andra dröm identifierar, liksom Nebukadnessars andra dröm, symboliskt de ”sju tiderna”.

Såsom det var med Johannes i Uppenbarelsebokens femte kapitel, när Miller grät, öppnade då mannen med dammborsten (Lejonet av Juda stam) en dörr och gick in i rummet. Den synliga framställningen av Fadern som höll boken, förseglad med sju sigill, vilken ingen människa kunde öppna och som hade fått Johannes att gråta, började i vers ett i det fjärde kapitlet.

Därefter såg jag, och se, en dörr stod öppen i himlen; och den första rösten som jag hade hört tala till mig, såsom av en basun, sade: Kom hit upp, så skall jag visa dig vad som måste ske härnäst. Uppenbarelseboken 4:1.

Miller grät och såg en dörr öppnas. ”Medan jag sålunda grät och sörjde över min stora förlust och mitt ansvar, kom jag ihåg Gud och bad innerligt att Han skulle sända mig hjälp. Omedelbart öppnades dörren, och en man trädde in i rummet, varpå allt folket lämnade det; och han, med en dammborste i handen, öppnade fönstren och började borsta bort smutsen och skräpet från rummet.” Lejonet av Juda stam och mannen med dammborsten anlände vid öppnandet av en dörr, när Johannes och Miller grät. Öppnandet av en dörr är en symbol för en dispensationsförändring.

Tillsammans med Miller grät han och en dörr öppnades, men han bad också. ”Jag blev helt modfälld och nedslagen och satte mig ned och grät. Medan jag så grät och sörjde över min stora förlust och mitt ansvar inför Gud, kom jag ihåg Gud och bad innerligt att Han skulle sända mig hjälp. Omedelbart öppnades dörren, och en man trädde in i rummet, varpå allt folket lämnade det; och han, med en dammborste i handen, öppnade fönstren och började borsta bort dammet och skräpet från rummet.”

Den bön som utgör en vägmärkespunkt i de sista dagarnas historia är den bön som kännetecknas av Daniel och de tre männen i kapitel två, och även av Daniel i kapitel nio. Det är Tredje Mosebok tjugosex-bönen om de ”sju tiderna”, vilken de två vittnena i Uppenbarelseboken elva skall be när de inser att de hade blivit kringspridda. De två vittnena skall upprepa vad Daniel hade gjort i kapitel nio, när han insåg att han hade blivit ”kringspridd” till uppfyllelse av Moses förbannelse. De två vittnena skall upprepa vad Miller framställde i sin dröm när han nådde den punkt då hans juveler hade blivit kringspridda ”sju gånger”.

När den bönen blir utmärkt öppnas en dörr, mannen med smutsborsten anländer, och rummet är tomt. Den ogudaktiga hopen hade försvunnit, och en ny hushållning hade inträtt. Då började Lejonet av Juda stam, vars kastskovel är i hans hand, att ”öppna fönstren och börja borsta smutsen och skräpet ur rummet”, och när ”han borstade ut smutsen och skräpet, de falska juvelerna och de förfalskade mynten, steg allt upp och for ut genom fönstret likt ett moln, och vinden förde det bort.”

De öppna fönstren markerar också en åtskillnad, ty liksom skräpet bärs ut genom fönstret, har de som har uppfyllt befallningen i Malaki, som anvisar de sista dagarnas ”präster” att ”föra alla tionden in i förrådshuset, så att det finnes mat i mitt hus, och pröven mig nu härmed, säger Herren Sebaot, om jag icke skall öppna himlens fönster för eder och utgjuta över eder en välsignelse, så att där ej finnes rum nog att mottaga den”, funnit detta uppfyllt. Den öppna dörren och de öppna fönstren representerar en förändring i hushållningen, som fullbordas vid den tid då de ogudaktiga prästerna avlägsnas och de rättfärdiga prästerna blir välsignade.

När mannen med smutsborsten börjar rensa sitt golv, sluter Miller sina ögon ett ögonblick. ”Mitt i vimlet slöt jag mina ögon ett ögonblick; när jag öppnade dem, var allt skräp borta. De dyrbara juvelerna, diamanterna, guld- och silvermynten låg utspridda i överflöd över hela rummet.” Det dyrbara och det usla hade då blivit fullständigt åtskilda.

Den större kistan placerades därefter på bordet, och de utspridda juvelerna lades i den. ”Han ställde sedan på bordet en kista, mycket större och vackrare än den förra, och samlade upp juvelerna, diamanterna, mynten, med båda händerna och lade dem i kistan, tills inte en enda återstod, fastän några av diamanterna inte var större än spetsen på en nål.” Millers grundläggande sanningar sammanfördes därefter inte bara med Bibeln utan också med Profetians Ande, och dessa sanningar var vackrare och klarare än de ursprungligen hade varit.

När vi bedömer synen vid floden Ulai utifrån det budskap som blev avförseglat år 1798, måste det förstås att somliga av dessa sanningar var begränsade av den ram som gavs åt Miller. Det är också att förvänta att några av dessa sanningar därför kommer att vara större och skönare, även om några av dem kan förefalla små eller obetydliga.

När sanningarna återställs, läggs de i ett större skrin, och därefter ljuder uppmaningen ännu en gång, inte från Miller, utan från Kristus, (som är smutsborstmannen, som är Lejonet av Juda stam) att: ”kom och se.” Detta visar att en öppning av sigillen just har ägt rum, och den slutliga öppningen av sigillen är Jesu Kristi uppenbarelse, vilken äger rum strax innan nådatiden avslutas, eller, såsom syster White uttrycker det, när smutsborstmannen har trätt in.

”Jag såg in i kistan, men mina ögon bländades av synen. De glänste med tio gånger sin forna härlighet. Jag tänkte att de hade skurats i sanden av fötterna på dessa ogudaktiga personer som hade spritt ut dem och trampat dem i stoftet. De var ordnade i skön ordning i kistan, var och en på sin plats, utan några synliga spår av den möda hos den man som hade kastat in dem. Jag ropade av ren glädje, och det ropet väckte mig.” Early Writings, 83.

Dröjsmålstiden och den första besvikelsen inträffade den 18 juli 2020, och sedan juli 2023 har Lejonet av Juda stam brutit sigillen på budskapet i Jesu Kristi uppenbarelse. Detta brytande av sigillen innefattar Daniels bok, och vi kommer att avsluta vår behandling av Millers dröm i nästa artikel.

Smutsborstemannens verk utförs i samverkan med de ”visa prästerna”, och dessa ”prästers” verk, vilka är de två vittnena i Uppenbarelsesboken kapitel elva och vilka är de återuppväckta döda benen i Hesekiel kapitel trettiosju, framställs också genom andra linjer i Guds ord. Vi kommer att

använda några av dessa linjer som andra vittnen till det vi har identifierat beträffande William Millers andra dröm.

”Skrifterna har givits till vår nytta för att vi skall få undervisning i rättfärdighet. Dyrbara ljusstrålar har fördunklats av villfarelsens moln, men Kristus är redo att skingra villfarelsens och vidskepelsens dimmor och att uppenbara för oss härligheten i Faderns glans, så att vi skall säga såsom lärjungarna gjorde: ’Brann inte vårt hjärta i oss, medan han talade med oss på vägen?’” Publishing Ministry, 68.